

Ewa Bem, W słowach ślad tylko został

Nie całuj mnie, to zbyt łatwe, tylko całować
Gdzie dawne czyny dla heroiny
Gdzie te krainy bezpowrotne
Gdzie tętent kopyt, trupy na kopy
Porwani, łopoty, cwały lotne
Dziś już dla dam świat nie ten sam

Tylko tekst, jeszcze tekst nam pozostał
Kiedy w dal czynów stał się wyniosła
Więc ty mów, zamiast znów mnie całować
Dzielny bądź, celny bądź chociaż w słowach
Brak ci słów, więc je złów u poetów
Może u Staffa lub Słonimskiego

Czytaj i potem mi mów z pamięci
Bo ty sam bez tych ram mnie nie nęcisz
Słowem mi serce z krwi obmyj ranne
Tak jak tchu, tak jak snu tego pragnę
Tak jak tchu tego pragnę

Cóż dla mnie zrobisz - więcej zarobisz
Skróć przyozdobisz wiankiem zasług
Nie błysniesz szpadą by porwać bladą
Pokotem kładąc jedenastu
Dziś już dla dam świat nie ten sam

Tylko tekst, jeszcze tekst, tylko słowa
Więc ty mów, zamiast znów mnie całować
Starą treść w słowa zmieść inne, nowe
Zaszczyc mnie, zachwyć mnie swoim słowem
Pięknie mów, żeby słów pięknu sprostać
Mów mi tak, żeby znak w sercu został

Czytaj i potem mi mów z pamięci